

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om forbud mod visse fyrværkeriartikler.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4908, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1275).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.

Udvalgets ordfører (Viola Nørlov): Udvalget har mellem anden og tredje behandling haft samråd med ministeren og indstiller enstemmigt ændringsforslaget, som udskyder ikrafttrædelsesdatoen til 15. januar 1959, til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (Viola Nørlov): Et mindretal i udvalget kan ikke gå ind for lovforslaget. Dette mindretal har allerede ved anden behandling motiveret sin stilling.

Jeg skal på udvalgsfirtallets vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Kr. Juul: Det er egentlig fantastisk, at dette lovforslag nu også dukker op til tredje behandling her i tinget. Jeg må så indtrængende, jeg kan, bede folketingets medlemmer hjælpe med til at mane det spøgelse i jorden. Nu er der ganske vist blevet vedtaget et ændringsforslag, som, så vidt jeg kan skønne, vil medføre, at politimesteren i Køge får en festlig nytårsaften 1958. Det er der slet ingen der misunder politimesteren, men vedtagelsen af ændringsforslaget er en direkte opfordring til folk om nu rigtig at knalde løs næste nytårsaften. Men når tingets medlemmer enigt har vedtaget ændringsforslaget og

altså ikke mener, nytårsskyderiet er værre, end at det går an at give folk en opfordring til at give det en ekstraordinær omgang i i 1958, kan jeg ikke se rettere, end at den logiske konsekvens heraf må være, at vi stemmer lovforslaget ned, så folk i fremtiden kan holde nytårsaften på ordinær vis.

Jeg vil gerne rette en speciel opfordring til min kære partifælle, det ærede medlem hr. Vagn Bro, som er valgt i frisindets højborg, Kolding, til nu at stå sammen med os andre om at værne denne højborg. Ganske vist hører der mod og mandshjerte til at gå imod et lovforslag som det, der her ligger på folketingets bord i øjeblikket, og det kan også godt være, at det ærede medlem ikke har så gode erfaringer med hensyn til omgangen med skyts; men når det radikale venstre — som sædvanligvis ikke giver særlig stærkt udtryk for lyst til at omgås skyts lætsindigt, og som er, sådan har jeg i hvert fald forstået det, fredelige folk og tilhængere af fredelige forhold — tør gå ind for lovforslaget, synes jeg egentlig, vi andre kan være rolige.

Jeg vil opfordre til, at vi her ved slutningen af samlingen står sammen og knalder dette lovforslag ned.

Vagn Bro: Må jeg til det ærede medlem hr. Kr. Juul sige, at jeg ikke er sikker på, at det ærede medlem er klar over den ændring, der nu er sket. Det høje ting tager denne sag, om jeg så må sige, fra den muntre side, og det er der ikke noget at sige til; det kan være naturligt blandt al den anden saglighed. Men der er altså foretaget en ændring, og nu kan ingen berettiget komme og sige, at lovgivningsmagten griber ind i en fabrikation, som er blevet sat i gang på et tidspunkt, da man ikke vidste noget om, at der ville komme en lov om visse fyrværkeriartikler.

Må jeg minde det ærede medlem om den gamle sang, der siger, at øjeblikket er kort, men slægtens vej er lang. Næste nytårsaften må vi selvfølgelig mobilisere os, og vi skal nok klare os, men vi håber, at vi så får fred og ro — ikke til at fejre en god og munter nytårsaften, for det kan vi naturligvis under alle omstændigheder, men fred for de store knald.

Jeg anbefaler ud fra frisindets synspunkt lovforslaget til vedtagelse.

Helge Larsen: Jeg skal på dette tidspunkt indskrænke mig til at anbefale, hvad det ærede medlem hr. Kr. Juul gik ind for; og så kan jeg berolige det ærede medlem med, at jeg også på det radikale venstres vegne anbefaler at stemme imod.

Aksel Larsen: Det ville være illoyalt af mig, hvis jeg holdt mig tilbage ved denne tredje behandling og ikke støttede mine meningsfæller her i tinget ved endnu en gang at anbefale, at man lader denne sag ligge.

Jeg er meget ked af, at udvalget ikke tog det fornuftige standpunkt at være længe om sit arbejde og ikke afgive tillægsbetænkning inden tidligst 4. juni, for så havde der jo været mulighed for, at tingets medlemmer kunne have nået at tænke sig om og komme til det resultat, at der hverken gik noget skår i deres anseelse eller skete nogen fortræd for land og rige, hvis de simpelt hen lod lovforslaget dø af mangel på næring inden første tirsdag i oktober, da det nye folketingsår begynder. Det havde været den bedste måde at klare historien på.

Der ligger jo en del lovforslag, som ikke når at blive behandlet færdig, inden vi skilles den 4. juni, og det havde ikke været nogen skade til, om dette lovforslag havde fået den samme skæbne. Så havde dets initiativtager, den højtærede justitsminister, bevaret ansigt derved, at han ikke kom ud for eventuelt at få lovforslaget stemt ned, og så var vi kommet til det resultat, som jeg tror er det rigtige, og som jeg er overbevist om at de fleste af de ærede medlemmer senere, uanset hvordan de stemmer nu, vil opfatte som det rigtige. Men man har jo nu — også ved partidisciplinens midler har jeg indtryk af — absolut villet have dette lovforslag frem til endelig afstemning i tinget. Ja, så kan jeg kun bede om, at flest muligt vil stemme mod det.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Dette lovforslag har jo haft en voldsom knaldefekt og har kaldt på meget betydelige lidenskaber hos forskellige ærede medlemmer, som ellers udmærker sig ved megen sindsro og overlegenhed.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente, at nogle vil fortryde, uanset hvordan de stemmer nu, gælder dette dog sikkert ikke det ærede medlem, hvis overbevisning i denne sag er aldeles rodfæstet.

Til det ærede medlem hr. Kr. Juul, der betegner lovforslaget som et spøgelse og mener, at loven vil fremmane en meget voldsom kommende nytårsaften, må jeg sige, at det jo bestemt ikke var hensigten, og jeg vil meget indtrængende henstille til det ærede medlem, at han også for sit vedkommende vil afslutte denne periode i landets historie med at holde nytårsaften på ordinær vis og ikke gøre det værre, end han plejer. Det ærede medlem burde i øvrigt have rejst sin kampagne, dengang det høje ting vedtog at opfordre mig til at fremsætte lovforslag på dette område.

Udvalgets ordfører (Viola Nørlov): Der er noget i fyrværkerisproget, der hedder en fuser, og det skulle dette lovforslag ikke gerne blive. Jeg vil derfor på udvalgsflertallets vegne indtrængende anbefale, at man stemmer for forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer mod 60; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om apotekervæsenet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4907).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.